

Imaginació desperta

Exposició *Fi de domini*, de Marc Padrosa Mateu

ROGER FERRER

Del joc entre el caos i les formes primigènies de la creació tracta el treball escultòric en metall i en guix exposat per en Marc Padrosa Mateu a la Fundació Fita, presentada sota el títol de *Fi de domini*, un conjunt ric en subtileses, en ombres suggeridores, en acceptar la interpretació personal de cada receptor.

Generós amb l'espectador, el conjunt permet ser imaginat de moltes maneres diferents. Però una que destaca amb claredat tant per l'obra escultòrica com pel material poètic i fotogràfic que l'acompanya rau en proposar un viatge fins als orígens de la creació, contemplar quines són les forces desplegades en qualsevol procés creatiu, com s'organitzen les formes originàries del cosmos just en el moment en que un nou origen substitueix a la necessària energia destructiva, contrapunt indispensable. El caos i les formes primordials fets material escultòric.

L'energia de la terra es modifica sense fi, el magma creix i puja, la forja d'Heffest treballa, en plena ebullició, fins que

els volcans comencen a propulsar rius de matèria, encara líquida, però llesta per a refredar-se i cristal·litzar en els primers sòlids, estranyes formes que remetent als geomètrics purs. Sempre Pitàgores als inicis. Una unió entre la força tel·lúrica que ve de les profunditats abismals i de ben endins amb allò auri que cau de les altures creant la matèria escultòrica, una idea feta forma material.

Aquesta realitat original primària s'emfatitza en el material secundari d'ajuda, dos fotografies a banda i banda de la sala, en un costat la foscor de la forja que dona els segells metàl·lics, a l'altra banda la claror àuria de la taula de proves on es creen les invencions exhibides.

Les formes primigènies treballades per en Marc Padrosa emergeixen del magma informe per portar la seva càrrega condensada en uns segells o bé metàl·lics o bé de guix, definint la matèria les possibilitats de la forma.

En el seu joc escultòric de forats y sortints estan compreses, almenys teòri-

cament, les dades fonamentals de la creació, i fins i tot les eleccions estètiques de l'artista el porten a explorar una idea de joc dual entre el caos i la figura geomètrica portada al microcosmos concret, com un guix on hi ha formes rectangulars perfectes inserides juntament amb la massa amorfa de la qual surt i amb qui lluita eternament: la dualitat que trobàvem a les fotografies també s'hi troba en els segells.

Els segells presentats tenen un parangó en els segells renaixentistes de Giordano Bruno o en els emblemes hermètics, malgrat diferir tant en les aparences. Cal reivindicar els segells del filòsof i mag renaixentista. Tant els segells de Bruno com el material escultòric d'en Marc Padrosa pretenen activar en l'espectador les forces creadores i destructores del cosmos, convidant a la reflexió sobre l'essencialitat de forma, però també d'allò informe. El caos i l'ordre: elements inseparables d'un joc etern. En això l'influx mesopotàmic, la màgia caldea, el gnosticisme, els segells.

Aquesta tensió dual forma part de la trajectòria d'en Marc Padrosa des de fa molts exposicions.

Els forats de les escultures conviden a l'exploració, a que la imaginació s'endinsi pel desconegut, a un món on les xifres i els símbols comuniquen el seu poder a qui els contempla. La imaginació nodreix a la vida, viure és recordar, sense record no hi ha experiència i sense aquesta la imaginació no té formes que la continguin. D'aquesta manera cada forat dels segells xucla a l'espectador, que s'endinsa en els universos oberts per investigar nous regnes fets de llum, de fosc, amb la imaginació com a vehicle explorador, noves maneres de veure l'art, de comunicar-se amb ell i deixar que faci un efecte positiu en cada visitant, que li transmeti un llegat, il·luminant a la mirada agraïda de l'ull mental les coordenades d'uns paisatges enigmàtics.

Imaginació: desperta't!, sembla conjurar l'artista.

Foto: Marc Padrosa